

Человек должен уметь мысленно ставить себя на место других людей, представлять с проекцией на себя, какими могут быть последствия его действия.

Простой пример: человек, который курит в общественном месте. Если бы курильщик поставил себя на место некурящих, то он получал бы от курения не удовольствие, а страдание.

Броневицька А.
ХДАДМ

КУЛЬТУРА ДИЗАЙНУ ОДЯГУ

Мода – це те, що виходить з моди

(Коко Шанель, кутюр'є)

Дизайн одягу – це один з напрямків творчої діяльності, метою якої є проектування комфортного, функціонально виправданого, естетично цілісного одягу як одного з елементів предметного середовища, який відповідає матеріальним та духовним вимогам споживача.

Мода – невід'ємна частина нашого життя, вона захоплює і інтригує нас. Про неї сперечалися вчені і філософи, політики та письменники, дизайнери та модельєри. Вона суперечлива, стихійна, інколи антифункціональна. Але підпорядковуються їй все.

Мода – це те, що є невід'ємною частиною життя кожного, це елемент еволюції людини як особистості. Через моду він показує свою індивідуальність, як би відділяється від сірої народної «немодної» маси. Хоча б у зовнішньому вигляді.

Більшість людей – раби моди ... (Г.К. Ліхтенберг, письменник-сатирик)

У моди свої невблаганні закони, з якими марно сперечатися. Жінки XIX століття добровільно «залізли» в клітку-кренолін заради краси і моди «закували» себе в корсети. Появі бюстгальтера світ зобов'язаний саме тим, що жінки того часу відмовлялися знімати корсет, незважаючи на те, що він здавлював внутрішні органи і наносив непоправної шкоди здоров'ю. Царський гардероб XV–XVII століть ряснів шубами: для виїз-

ду, прийомів і весіль. Але навряд чи варто заздрити боярам Думи, для яких наш предмет розкошу взагалі був уніформою. За правилами хорошого тону, на засіданні всім належало бути в декількох таких «голених халатах», покриті багатою тканиною (саме так виглядали шуби).

Кожна епоха бачила людське тіло по-своєму. Античність – голим, середньовіччя – одягненим. Відродження під красою розуміло пишні форми, а ХХ століття вимагало довгі ноги. У Стародавньому Китаї гарною вважалася тендітна жінка. Щоб ніжка залишалася маленькою, дівчаткам зупиняли зростання стопи шляхом її тугого бинтування. Наполеон Бонапарт вважав, що рукавички роблять образ чоловіки більш войовничим і взагалі сміливим.

За носіння невід'ємної частини ділового костюма «трійки» - жилета, в роки правління імператора Павла I «супроводжували» у відділок. Імператор казав, що «саме жилети вчинили Французьку революцію», – писалося в одному щоденнику того часу. Інший атрибут бізнесмена, краватка, наприкінці ХІХ сторіччя, вважався безглуздом і дивакуватим клаптиком, що годиться тільки для танців дикунів.

До реформ Петра I весь одяг, як правило, шили вдома та передавали у спадок – в ній цінували якість і вартість тканини. Біднота могла дозволити собі тільки одну пару валянок на всю сім'ю, носили цю розкіш або по черзі або по старшинству.

Буває так, що атрибут моди з'являється несподівано. Згідно з інформацією, що дійшла до наших днів, в ужиток їх ввів не хто інший, як Наполеон Бонапарт. А сталося це через те, що він хотів побороти набридливую звичку своїх солдатів витирати носи об рукава своїх мундирів.

Вертішов Д.
НТУ «ХП»

ХАРАКТЕРНИЦТВО – ЗАЛИШКИ ДАВНІХ ВІРУВАНЬ В КОЗАЦЬКІЙ КУЛЬТУРІ

В давніх історичних джерелах під характерниками мали на увазі воїнів, наділених надзвичайними і навіть надприродними можливостями,